

பாடம் 3

சிறந்த உறவுகளைக் கட்டியெழுப்புதல்

எம்முடைய சமுதாயத்திற்குள் எதுவுமே நல்லதல்ல என்பதையே எம்மில் அநேகர் புரிந்துகொண்டுள்ள விடயமாகும். பகைமையும், கோபமும் உலகம் முழுவதும் காணப்படுகின்றது. குற்றம் தொடர்பான அறிக்கைகள் எமது பத்திரிகைகளையும் தொலைக்காட்சிகளையும் நிரப்புகின்றன. பயம், பதட்டம் மற்றும் மனஅழுத்தங்களும் மலிந்து காணப்படுகின்றது. திருமணம், பிள்ளைகள், போதைப்பொருள் மற்றும் மது தொடர்பான வன்கொடுமைகள் தினமும் மில்லியன்கணக்கானோரை அழித்து வருகின்றது.

நாம் பாதிப்பிற்குள்ளான ஒரு சமூகத்திற்குள் வாழுகின்றோம். பாவமும் அதின் சகல விளைவுகளுமே! அந்த பாதிப்பாகும். சமுதாயமானது தான் எவ்வாறு வாழ்வதென்பதையும், முன்னேறிச் செல்லவதென்பதையும் இன்னும் அறியாதிருக்கின்றது. இதைக் கவனியுங்கள்: கல்வியில் சகல துறைகளிலும் கற்றுக்கொள்ளுவதற்காக மனிதர்கள் ஆயிரக்கணக்கான மணித்தியாலங்களைச் செலவிடுகின்றார்கள். சிலரால் பலமொழிகளை பேசமுடிகின்றது, மற்றவர்கள் அறிவின் ஆற்றலுள்ள ஊற்றாகக் காணப்படுகின்றார்கள். இருப்பினும் வீட்டிலும் வேலைத்தளங்களிலும் தரமான உறவுகளைக் கட்டியெழுப்புவதில் குறைவையும் தோல்வியையும் உணர்கின்றனர். கல்வியும் செல்வமுமே நாம் வெற்றி பெறுவதற்குத் தேவையானவை என்ற சிந்தனை காரணமாக மக்கள் வஞ்சிக்கப்பட்டுவிடுகின்றனர். இதன் இறுதி விளைவாக சிறந்த, தரமான மனித உறவுகளை கட்டியெழுப்ப இயலாத நிலைமை ஏற்படுகின்றது.

இந்நிலைமையானது கிறிஸ்தவரல்லாதவருக்கு மாத்திரம் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதல்ல. மறுபடிபிறந்த விசுவாசிகளும் கூட உறவுகளைக் கட்டியெழுப்புவது தொடர்பிலான சிரமங்களை மேற்கொள்ளுகின்றனர். போதகர்களோ அல்லது சிறந்த ஆவிக்குரிய தலைவர்களோ பொது இடத்தில் எல்லாவற்றிலும் பூரணமுள்ளவர்களாக காணப்பட்டார்கள் எனினும் அவர்களுடைய குடும்ப வாழ்க்கையில் பிரச்சினைகளைக் குறித்து நம்மில் அநேகர் கேள்விப்பட்டிருக்கின்றோம். உறவுகளை கட்டியெழுப்பும் பகுதியில் உயர்வடைவதே கிறிஸ்துவினுடைய வெற்றியுள்ள சீடனாவதற்கான முக்கியமான திறவுகோல்களில் ஒன்றாகும். உண்மையாகவே, நாம் அனுபவிக்கும் ஒவ்வொரு வெற்றிகளும் தோல்விகளும் சில உறவுகளுடன் தொடர்புபட்டுள்ளது. நாம் தொடர்ந்தும் எமது உறவுத் திறமைகளை

வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அதை நாம் செய்யாவிட்டால், நாமும் எம்மைச் சுற்றி இருப்பவர்களும் கஷ்டப்பட நேரிடும். எம்மால் உறவுகளைப் புரிந்துகொள்ள முடியாததன் காரணமாகவும் எமது உறவுத்திறமைகளை வளர்த்துக்கொள்ள இயலாததன் காரணத்தினாலும் ஏற்படும் தீமையான தாக்கத்திற்கு பலியாகும் முக்கியமான மூன்று உறவுமுறைகள் பின்வருமாறு: 1) தேவனோடுள்ள எமது உறவு 2) குடும்ப உறுப்பினர்களோடுள்ள எமது உறவு 3) மற்றவர்களோடுள்ள எமது உறவு.

முற்கால இஸ்ரவேல் தேசத்தாரை எச்சரிப்பதற்கும் அவர்களை தைரியப்படுத்துவதற்கும் ஏசாயா தீர்க்கதரிசியின் மூலமாக தேவன் பேசினார். பின்வரும் வேதவசனத்திற்கூடாக தீங்கான உணர்வுகளையும் ஆரோக்கியமற்ற உணர்ச்சிகளையும் தம்முடைய மக்கள் விட்டுவிட உதவிசெய்வது தேவனுடைய வாஞ்சையாக இருந்தது. காயப்பட்ட மக்கள் தங்களைக் குறித்தும் மற்றவர்களைக் குறித்தும் எவ்வாறு உணர்வார்கள் என்பதற்கான உருவப்படமாக இஸ்ரவேல் மக்கள் காணப்படுகின்றனர்.

பயப்படாதே, நீ வெட்கப்படுவதில்லை. நாணாதே, நீ இலட்சையடைவதில்லை; உன் வாலிபத்தின் வெட்கத்தை நீ மறந்து, உன் விதவையிருப்பின் நிந்தையை இனி நினைவாதிருப்பாய். உன் சிருஷ்டிகளே உன் நாயகர்; சேனைகளின் கர்த்தர் என்பது அவருடைய நாமம், இஸ்ரவேலின் பரிசுத்தர் உன் மீட்பர், அவர் சர்வபூமியின் தேவன் என்னப்படுவார். கைவிடப்பட்டு மனம்நொந்தவளான ஸ்திரியைப்போலவும், இளம்பிராயத்தில் விவாகஞ்செய்து தள்ளப்பட்ட மனைவியைப்போலவும் இருக்கிற உன்னைக் கர்த்தர் அழைத்தார் என்று உன் தேவன் சொல்லுகிறார். (ஏசாயா 54:4-6)

வெட்கம், தாழ்த்தப்படுதல், அவமானம், நிந்தை, ஆவியில் ஆழ்ந்த துக்கம், மற்றும் ஒதுக்கப்படல் போன்ற நிலைமைகளாவன நாம், தேவனிடமிருந்தும் எம்மிடமிருந்தும் மற்றும் மற்றவர்களிடமிருந்தும் மறைந்திருப்பதற்கு காரணமாய் அமைகின்றது. தேவன் எம்மை உறவு கொண்டு வாழவே சிருஷ்டித்துள்ளார் என்பதை நாம் விளங்கிக்கொள்ளவேண்டியது முக்கியமாகும். வாழ்க்கை என்பது தேவனுடைய அன்பைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கும் அந்த அன்பை திருப்பிக் கொடுப்பதற்குமே ஆகும்.

பாடத்தின் முக்கிய அம்சங்கள்

பொதுவான உணர்ச்சித் தேவைகள்

உடைக்கப்படுதலின் விளைவுகள்

நண்பத்துவத்தினை பெலப்படுத்தல்

திருமண உறவு

பாடத்தின் நோக்கங்கள்

1. நாம் அனைவரும் கொண்டிருக்கும் நான்கு அடிப்படை உணர்ச்சித் தேவைகளை இனம்காணுதல்.
2. உடைக்கப்படுதல் எம்முடைய வாழ்க்கையில் எவ்வாறான பாதிப்புகளை ஏற்படுத்துமென்பதை விளக்குதல்.
3. எமது நட்புறவை பெலப்படுத்தும் படிகளை விபரித்தல்.
4. ஒருவர் தன்னுடைய துணையுடனான உறவை மகிழ்ச்சிகரமாக அனுபவிக்கக்கூடியபடிகளை பட்டியற்படுத்துதல்.

பொதுவான உணர்ச்சித் தேவைகள்

நோக்கம் 1:

நாம் அனைவரும் கொண்டிருக்கும் நான்கு அடிப்படை உணர்ச்சித் தேவைகளை இனம்காணுதல்.

தேவன் மதிப்பற்றவற்றை உருவாக்குபவரல்ல. சில வேளைகளில் இந்த வேதவாக்கியத்தை நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கக்கூடும் எரேமியா 29:11 கூறுகிறது, “நீங்கள் எதிர்பார்த்திருக்கும் முடிவை உங்களுக்கு கொடுக்கும்படிக்கு நான் உங்கள்பேரில் நினைத்திருக்கின்ற நினைவுகளை அறிவேன் என்று கர்த்தர் சொல்லுகின்றார்; அவைகள் தீமைக்கல்ல, சமாதானத்துக்கேதுவான நினைவுகளே.”

முதலில் நான் இதை வாசித்தபோது இதில் ஒரு தவறு இருக்கவேண்டும் எனவும் நிச்சயமாக தேவனின் திட்டங்கள் என் வாழ்வில் நன்மையானவையாக இராது எனவும் நான் நினைத்தேன். எவ்வாறாயினும், என்னுடைய வாழ்க்கைக்கான தேவனுடைய திட்டங்களும்

நோக்கங்களும் என்னை சரிப்பதற்கல்ல எப்பொழுதும் என்னை ஆசீர்வதிப்பதற்கே, அது உதவியேயன்றி காயப்படுத்துவதற்கல்ல, என்னிடத்திலிருந்து எதையும் கொள்ளையடிப்பதற்கல்ல என்னை செழிப்புறச்செய்வதற்கே என்பதை நான் கண்டுபிடித்தேன். சங்கீதம் 139:14-17 கூறுகிறது,

“நான் பிரமிக்கத்தக்க அதிசயமாய் உண்டாக்கப்பட்டபடியால், உம்மைத் துதிப்பேன், உமது கிரியைகள் அதிசயமானவைகள், அது என் ஆத்துமாவுக்கு நன்றாய்த் தெரியும். நான் ஒளிப்பிடத்திலே உண்டாக்கப்பட்டு, பூமியின் தாழ்விடங்களிலே விசித்திர விநோதமாய் உருவாக்கப்பட்டபோது, என் எலும்புகள் உமக்கு மறைவாயிருக்கவில்லை. என் கருவை உம் கண்கள் கண்டது. என் அவயவங்களில் ஒன்றாகிலும் இல்லாதபோதே அவைகள் அனைத்தும், அவைகள் உருவேற்படும் நாட்களும், உமது புஸ்தகத்தில் எழுதியிருந்தது. தேவனே, உமது ஆலோசனைகள் எனக்கு எத்தனை அருமையானவைகள். அவைகளின் தொகை எவ்வளவு அதிகம்!”

தேவன் மதிப்பற்ற எதையும் உருவாக்காத அதேவேளை, அநேக மனிதர்கள் தங்களை தாங்களே குறைத்து மதிப்பிடுகின்றனர். ஆதாமும் ஏவாளுமும் பாவஞ்செய்த பின்னர், அவர்கள் மிகப்பெரும் பயத்தை, பாதுகாப்பின்மையை, குற்ற உணர்வை உணர்ந்தனர். “நான் நிர்வாணியாயிருப்பதினால் பயந்து, ஒளித்துக்கொண்டேன்” என்று ஆதாம் கூறினான் (ஆதியாகமம் 3:10). அதன் பின்னர், முதல் தம்பதிகளான இவர்கள் தங்கள் வெட்கத்தை மூடுவதற்காக அத்தியிலைகளப் பயன்படுத்தினர். எவ்வாறாயினும், அவர்களைத் தேடி (ஆதியாகமம் 3:9), மனிதவர்கத்தை இன்னுமொரு முறை ஆசீர்வதிக்கும்படிக்கும் தம்முடைய சிருஷ்டிப்பை தம்முடனான சரியான உறவுக்குள் மீண்டும் கட்டியெழுப்பும்படிக்கும் தேவன் ஒரு திட்டத்தை ஆரம்பித்தார்.

தேவன் மனிதர்களை நான்கு அடிப்படை உணர்ச்சித் தேவைகள் உள்ளவர்களாயிருக்கும்படி வடிவமைத்தார்:

1. *நிபந்தனையற்ற அன்பு*: இவ்விதமான அன்பு திரும்பி எதையும் எதிர்பார்க்காதபடிக்கு வெளிப்படுத்தப்படும் அன்பு ஆகும். இவ் அன்பு எல்லாவற்றையும் கொடுக்குமே தவிர எடுத்துக்கொள்ளாது. இவ் அன்பு வார்த்தைகளில், எண்ணங்களில் மற்றும் செயல்களில் வெளிப்படுகின்றது. இவ்வித அன்பையே தேவன் எமக்காக வைத்துவைத்திருக்கின்றார், அவ் அன்பே மற்றவர்களிடமிருந்தும் எமக்கு வேண்டியதாயிருக்கின்றது.

2. *பாதுகாப்பு*: நாம் அன்பைபெற்றுக்கொள்ளுவதை சாத்தியமாக்குவதற்கு அடிப்படையாக அமைகின்றது. இது பாதுகாப்பையும் காக்கப்படுதலையும் குறித்த உணர்வாகும்.
3. *புகழ்*: மற்றவர்களிடமிருந்து கிடைக்கும் புகழானது பெறுமதியான உணர்வினையும், உறுதிப்படுத்தலையும் பெற்றுத்தருகின்றது, இவ்வித உணர்வு நீங்கள் பாராட்டப்படுகின்றீர்கள் என்றும் நீங்கள் தேவையானவர்கள் என்கின்றதான உணர்வுமாகும்.
4. *நோக்கம்*: நோக்கம் நாம் வாழ்வதற்கு ஒரு காரணமாக அமைகின்றது. அது எமக்கு நம்பிக்கையையும் எதிர்காலத்தையும் தருகின்றது.

கவனியுங்கள், உலகம் இவ்விதமான அடிப்படை தேவைகளுக்கான போலியான அறிக்கைகளை அளிக்கின்றது. உதாரணமாக, அன்பிற்கு பதிலாக இச்சைக்கான ஆசை காணப்படுகின்றது. பாதுகாப்பிற்கு பதிலாக சொத்துக்களும். புகழுக்கு பதிலாக பதவியும். நோக்கத்திற்கு பதிலாக அதிகாரமும் காணப்படுகின்றது.

தேவனுடனான மற்றும் மற்ற மனிதர்களுடனான ஆரோக்கியமான உறவின் மூலமாக வரும் ஆசீர்வாதத்தை பெற்றுக்கொள்ள நாம் அனைவரும் வாஞ்சிக்கின்றோம். ஒரு நபர் எப்பொழுது அன்பையும் ஏற்றுக்கொள்ளுதலையும் பெற்றுக்கொள்ளவில்லையோ அல்லது அந்த அன்பும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுதலும் திரும்பப்பெற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றதோ அதனுடைய விளைவு புறக்கணிப்பாக இருக்கும். நீங்கள் ஒரு கிறிஸ்தவனாக இருப்பதனால் நீங்கள் மற்றவர்களால் புண்படுத்தப்படமாட்டீர்கள் என்பது அதன் அர்த்தமல்ல. இந்த புறக்கணிப்பானது சரியாக கையாளப்படாதவிடத்து ஒரு மனிதன் அனுபவிக்கக்கூடிய மிக ஆழமான காயங்களில் ஒன்றாக இது மாறப்போகின்றது. இது வரவிருக்கும் ஆண்டுகளில் அவனை அல்லது அவளை வழிநடத்தப்போகும் வாழ்க்கையின் பாதையுமாய் அமையப்போகின்றது.

யாக்கோபு ஏசாவை ஏமாற்றி அவனது ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுக்கொண்டபின், ஏசா தன் தகப்பனாகிய ஈசாக்கை நோக்கி அழுகிறான், “என் தகப்பனே என்னையும் ஆசீர்வதியும்!” என்றான். (ஆதியாகமம் 27:34). ஆனால் அது மிகவும் தாமதமாகும். யாக்கோபு சேஷ்ட புத்திரபாகத்திற்கான ஆசீர்வாதத்தை எடுத்தாயிற்று, அது அவனது மூத்த சகோதரனுக்குரியதாயிருந்தது. தான் உடைக்கப்பட்டதால், ஏசா தன் சகோதரனை கொலை செய்வதற்கு முடிவுசெய்தான்.

இந்த நாட்களிலும் அநேகர் தள்ளப்பட்டதின் காரணமாக ஏற்பட்ட வேதனையினால் இருதயங்களில் கதறுகிறார்கள். நீதிமொழிகள் புத்தகமானது உடைந்த மற்றும்

நொருக்கப்பட்ட இருதயம் குறித்து விபரிக்கின்றது: “மனுஷனுடைய ஆவி அவன் பலவீனத்தைத்தாங்கும்; முறிந்த ஆவி யாரால் தாங்கக்கூடும்?” (நீதிமொழிகள் 18:14). “மன மகிழ்ச்சி நல்ல ஓளஷதம்; முறிந்த ஆவியோ எலும்புகளை உலரப்பண்ணும்” (நீதிமொழிகள் 17:22). உடைக்கப்படுதலையும் கிறிஸ்தவ அனுபவங்களுடனான அதனுடைய உறவையும் நாம் ஆராய்ந்து பார்ப்போம்.

உடைக்கப்படுதலின் விளைவுகள்

நோக்கம் 2:

உடைக்கப்படுதல் எம்முடைய வாழ்க்கையில் எவ்வாறான பாதிப்புகளை ஏற்படுத்துமென்பதை விளக்குதல்.

நாம் அனைவரும் உடைக்கப்படும் அனுபவத்தோடு போராடியுள்ளோம், இப்பொழுதும் போராடிக்கொண்டிருக்கின்றோம், அல்லது வரும் காலத்திலும் போராடுவோம். நாம் தேவனை சார்ந்திருப்பதாலோ அல்லது அவருக்கு கீழ்ப்படிந்திருப்பதாலோ தங்களுக்கு மிகக் குறைந்தளவு பிரச்சினைகளும் சவால்களுமே ஏற்படுகின்றது என்பது அநேக கிறிஸ்தவர்களிடம் காணப்படும் ஒரு பொய்யான கருத்தாகும். ஆனால் ஒருமுறை இக்கருத்து பொய் என்று உணர்ந்து கொள்கையில், மனிதர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையிலுள்ள போராட்டங்களையும், கஷ்டங்களையும் மற்றவர்களோடு பகிர்ந்துகொள்வதற்கு இலகுவாக முன்வருவார்கள்.

ஒருநபர் இவ்வாறு கூறியது என் ஞாபகத்தில் இருக்கின்றது, “நான் இன்னும் திறந்த மனதுடன் இருக்க விரும்புகிறேன். ஆனால் அது கடினமானது. நான் சற்றே எனது வாழ்வில் உணர்வு ரீதியாகவும், பொருளாதார ரீதியாகவும் கடினமான காலத்தை அனுபவித்தேன். ஏனென்று எனக்கு தெரியவில்லை, ஆனாலும் இவைகளை எனது சக ஊழியர்களிடத்தில் பகிர்ந்து கொள்ளுவதைப் பார்க்கிலும் சபைக் குடும்பத்தில் பகிர்ந்துகொள்வது கடினமானது. சபையிலுள்ள மக்கள் என்னை ஒதுக்கி வைத்துவிடுவார்கள் என நான் நினைக்கின்றேன். எனது பாரங்களை இன்னொருவர் மீது மனப்பூர்வமாக வைப்பது சரிதானா என்று நினைக்கிறேன் அதைக் குறித்து நான் வியக்கின்றேன்.” நம்மில் அநேகர் ஒருதடவை அல்லது அநேக தடவைகள் இவ்வாறு உணர்ந்திருப்போம் என்று நான் ஊக்கிக்கின்றேன். உண்மையுள்ள விசுவாசிகளான குழுவொன்றில் இப்படிப்பட்ட வாழ்வை மாற்றும் ஐக்கியம் உள்ளதென்பதை தயவுசெய்து நினைவிற்கொள்க. நீங்கள் உடைக்கப்படுதலுக்கு தனியாக முகங்கொடுக்கத் தேவையில்லை. உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவ ஐக்கியத்திற்கு வாழ்க்கைகளை

மாற்றுவதற்கு வல்லமை உண்டென்பதை வேதாகமம் நமக்குப் போதிக்கின்றது. அங்கு முகமுடிகள் கழற்றப்படும்; இருதயங்கள் திறக்கப்படும்; வாழ்க்கைகள் பகிர்ந்துகொள்ளப்படும், கணக்கொப்புவித்தல் ஆரம்பிக்கப்படும்; மற்றும் மென்மை வழிந்தோடும். கிறிஸ்தவர்கள் மற்றவர்களது பாரத்தை சுமப்பதற்கு கற்றுக்கொள்ளவேண்டும். உண்மையாய் நேசிக்கும் சபையினை கண்டறிந்து அதனுடன் சேர்வதே அதற்குத் தீர்வாக அமையும்.

அதிகமான கிறிஸ்தவர்கள் மிகவும் அமைதியாக வேதனையை அனுபவிக்கின்றனர் என்பது ஆச்சரியமான விடயமாகும். அவ்விதமான வேதனை குறித்து மற்றவர்களுக்கு அறிவிப்பது நல்லதா அல்லது அனுமதிக்கப்பட்டதா என்பதைக் குறித்து அவர்கள் யோசிப்பதாக தெரியவில்லை. என்ன நடக்கின்றது? கணவன் மனைவிக்கும் இடையேயான திருமண உறவின் பிரச்சினைகளின் நிமித்தமாக போராடும் அநேக குடும்பத்தினர் சபைகளுக்கு வருடக்கணக்கில் வந்தமர்ந்த சபை வாங்குகளிலிருந்து மாயமாய் மறைந்து போகின்றனர். தங்களை திறந்து பேசாததின் நிமித்தமும், ஆலோசனைக்கு, ஜெபத்திற்கு, மற்றும் உதவிபெற்றுக்கொள்ளுவதற்கும் பதிலாக அவர்கள் சபைக் குடும்பத்தை விட்டு விலகுகின்றனர். அவர்கள் சுதந்திரமாக தங்களைக் குறித்து பேசாததின் நிமித்தம் அவர்கள் வாழ்க்கையில் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படாமலே உள்ளது. கிறிஸ்தவர்களாக இருப்பவர்கள் எவ்வித பிரச்சினைக்கும் உள்ளாகமாட்டார்கள் என்ற பொய்யான கருத்தை இவர்கள் எடுத்துக்கொண்டதின் நிமித்தம் அவ்விதபிரச்சினைக்குரிய பகுதியை சபையாரோடு பகிர்ந்துகொள்ளுவதையும் விரும்பாதிருக்கின்றனர்.

நான் ஒரு சபையில் வளர்ந்துவந்தவனாக காணப்பட்டபடியால் இதனை நன்கு அறிந்துகொண்டேன். ஆராதனை முடிந்ததும் “அப்படியானால், பில், பாடசாலையில் காரியங்கள் எவ்வாறு நடைபெறுகின்றது என்று மக்கள் சிலவேளைகளில் கேட்பார்கள். அவர்கள் எதிர்பார்த்த பதில் இதுதான் என்று நான் நினைத்த பதிலை அவர்களுக்குக் கூறுவேன், “நன்று, காரியங்கள் மிகவும் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றதென்று நான் கூறுவேன்.” எனது நண்பர்கள் அனைவரும் பிழையானதைச் செய்யும்போது நான் சரியானதைச் செய்ய போராடுகின்றேன் என்பதையோ அல்லது நான் ஆவிக்குரிய ரீதியில் மரித்துள்ளேன் என்பதையோ அவர்களிடம் கூறவேண்டுமென்று எனக்கு தோன்றவில்லை. ஒரு நல்ல கிறிஸ்தவனாக விசேடமாக ஒரு போதகருடைய பிள்ளையாக நிஜ வாழ்க்கையில் அவ்வகையான கஷ்டங்கள் இருக்குமென்பதை சாதாரணமாக ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள் என்பதே நான் அவ்வாறு கூறக் காரணமாகும்.

இதோ ஒரு உண்மை – எல்லோருமே உடைக்கப்படுதலை எதிர்கொள்கின்றனர். அது ஏன் என்பதற்கான நான்கு காரணங்களை நான் இங்கு பகிர்ந்துகொள்ளுகின்றேன்.

1. முதலாவது, நம்மிடத்தில் பாவ சுபாவம் உண்டு. ஒரு குறிப்பிட்ட பாவத்தோடு மாத்திரமே தங்களுடைய மிகப்பெரிதான போராட்டம் உள்ளதென்று சில மனிதர்கள் நினைக்கின்றனர். “என்னால் இந்த பாவத்தை வென்றுவிட முடிந்தாலோ அல்லது

இந்த தீய பழக்கத்தை மேற்கொள்ள முடிந்தாலோபோதும், அதன் பின்னர் என்னுடைய ஆட்டத்தில் உச்சத்திலிருப்பவன் நானே” என்று அவர்கள் கூறுவார்கள். நம்முடைய பிரச்சினையானது சாதாரணமாக ஒரு தீய பழக்கமோ அல்லது ஒரு பாவம் மாத்திரம் அல்ல ஆனாலும் தீயவை சூழ்ந்திருத்தலும் நம்முடைய வாழ்க்கைகளில் பாவ சுபாவம் காணப்படுதலுமே பிரச்சினை என்று வேதாகமம் நமக்கு கற்றுக்கொடுக்கின்றது. மனிதர்களான நம்முடைய இயற்கைபோக்கே பாவம் செய்தல், கலகம் செய்தல், கீழ்ப்படியாமை, மற்றும் தேவனை விட்டுவிடுதல் ஆகியவை ஆகும். மிகப்பெரிய அளவில் வேதனையையும் உடைதலையும் இவை உருவாக்குகின்றது.

2. இரண்டாவது, அடிப்படையில் மனித சுபாவம் நல்லது அல்ல என்ற நவீன சிந்தனையாளர்களின் எண்ணங்களுக்கு எதிராக உள்ளது. அப்போஸ்தலன் பவுல் எழுதுகையில், “அதெப்படியெனில், என்னிடத்தில், அதாவது, என் மாம்சத்தில் நன்மை வாசமாயிருக்கிறதில்லையென்று நான் அறிந்திருக்கிறேன்” (ரோமர் 7:18). இது மிகவும் கவனத்திற்கொள்ளவேண்டியதொரு கூற்றாகும். இதன் அர்த்தமென்னவெனில், சில நேரங்களில் நீங்களும் நானும் நம்முடைய நடத்தை மற்றும் மனோபாவத்தினால் ஏமாற்றமடைந்த நிலைக்குட்படப்போகின்றதோடு மற்றவர்களுடைய தோல்வி காரணமாக விரக்திக்கு முகங்கொடுக்கப்போகின்றோம்.
3. மூன்றாவது, சரியானதை செய்வதற்கு தீர்மானிக்கும்போது நாம் சாதாரணமாக அதனுடன் உடன்படுவதில்லை. ரோமர் 7:15 இல் அப்போஸ்தலனின் வார்த்தைகளைக் கவனியுங்கள். “நான் செய்கிறது எனக்கே சம்மதியில்லை, நான் விரும்புகிறதைச் செய்யாமல், நான் வெறுக்கிறதையே செய்கிறேன்.” இவ்வாறு நீங்கள் எப்போதாவது உணர்ந்துள்ளீர்களா? பவுல் தொடர்ந்தும் 19ம் வசனத்தில் “நான் விரும்புகிற நன்மையை செய்யாமல், விரும்பாத தீமையையே செய்கிறேன்.” பவுல் வெளிப்படையாக ஏற்றுக்கொள்வதாவது நாம் உடைந்து போனவர்களாக காணப்படுகின்றபடியினால், நாம் சரியானதைச் செய்ய தீர்மானித்தாலும் தொடர்ந்தும் சரியானதை செய்யத்தக்க வல்லமை எமக்கில்லை.
4. நான்காவது, நாம் கிறிஸ்தவர்களாக இருப்பதினால் தேவன் எல்லாவித சோதனைகளையும் எம்மிடமிருந்து அகற்றி விடுகின்றார் என்று தவறாக நினைக்கின்றோம். பவுல் ரோமர் 7:21ஐ எழுதுகையில் “ஆனபடியால் நன்மை செய்ய விரும்புகிற என்னிடத்தில் தீமையுண்டென்கிற ஒரு பிரமாணத்தைக் காண்கின்றேன்.” நாம் கிறிஸ்தவர்களாக தேவனை பிரியப்படுத்த வாஞ்சிக்கும்போது முறிவடைதல் மிகவும் ஆழமாக பாய்ந்தோடுகின்றது, சோதனையானது நாம் தவறிழைக்கும்படியாக நமக்கு முன்பாக ஊசலாடுகின்றது.

சில வேத ஆராய்ச்சியாளர்கள் பவுல் தான் கிறிஸ்தவனாகுவதற்கு முன்னிருந்த வாழ்க்கையைக் குறித்து விபரிக்கின்றார் என்று நினைக்கின்றனர், அதே வேளையில் மற்றவர்கள் அவர் முதிர்ச்சியடைந்த கிறிஸ்தவனாக தன்னுடைய வாழ்க்கையைக் குறித்து விபரிக்கின்றார் என்று நம்புகின்றனர். இரண்டு சம்பங்களிலும், உடைதல் என்பது சாதாரண ஒரு மனித நிலையாகும். நம்முடைய முறைகள் எதுவானாலும் நாம் நிச்சியமாக பரிபூரணமானவர்களல்ல. நாம் பவுலைப்போலகதறுகிறோம். “நிர்ப்பந்தமான மனுஷன் நான்! இந்த மரண சரீரத்தினின்று யார் என்னை விடுதலையாக்குவார்?” (ரோமர் 7:24) பவுல் தனது கேள்விக்கான விடையை அதற்கடுத்த வசனத்தில் குறிப்பிடுகின்றார். “நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து மூலமாய்த் தேவனை ஸ்தோத்திரிக்கின்றேன்!” (வச.25).

எவ்வாறாயினும் நாமனைவரும் உடைக்கப்பட்ட மனிதர்களாயிருந்தாலும் நமக்காக பாடுபட்டு நம்முடைய பாவங்களுக்காக மரித்தவர் நம்மிடம் கிட்டிச்சேர்ந்து நம்மை நேசிக்கின்றார். பாவம் ஒருபோதும் அழகானதல்ல, ஆனால் உடைந்துபோன மனிதர்கள் இயேசுவுக்கு அழகானவர்கள். அவர் எங்கள் பாவத்தையும் தாண்டி எங்கள் தேவைகளை நோக்கிப்பார்க்கின்றார். உடைக்கப்பட்ட மக்கள் உண்மையுள்ள வேதாகம சமூகத்தில் பங்குபெற தகுதியுடையவர்களாயிருக்கின்றனர்.

அநேகமாக, நாம் உடைக்கப்பட்டுள்ளோம் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளுவது கடினமாக உள்ளது. ஏனென்றால், அவ்வாறான ஏற்றுக்கொள்ளுதலானது நம்மை பலவீனராகக் காண்பித்துவிடும் என்பதால். நாம் ஆவிக்குரியவர்களல்ல என்பதை மற்றவர்கள் அனுமானித்து விடுவார்களோ எனப் பயந்து விடுகின்றோம். எம்மை பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற உறுதியும் மற்றவர்களுடைய பார்வைக்கு மறைவாக எம்முடைய காயங்களை மூடிவைத்தலும் இவை எமது சிந்தனையை ஆக்கிரமித்துக்கொள்கின்றது. நாம் மற்றவர்களுடன் எமது போராட்டங்களை பகிர்ந்துகொள்ளும்போது அதிகமானவற்றை இழந்துவிட நேரிடும் என நினைக்கின்றோம். நாம் மற்றவர்களின் பார்வையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுதலை இழப்பதற்கு பயப்படுகின்றோம்; மற்றும் ஊழிய நிலையை இழப்பது; அல்லது உதவிகள், அன்பு, குணாதிசயம், புகழ், தகுதி, செல்வாக்கு, நம்பிக்கை ஆகியவற்றை இழப்பதைக் குறித்து பயப்படுகின்றோம்.

இன்னும் மோசமாக நம்மில் அநேகர், கிறிஸ்தவர்களல்லாதவர்கள் எம்முடைய போராட்டங்களை இன்னும் நன்றாக விளங்கிக்கொள்ளுவார்கள் என நினைக்கின்றார்கள். ஆனால் எமது போராட்டங்களைக் குறித்து கிறிஸ்தவர்களல்லாதவருடன் பகிர்ந்துகொள்ளுவது சிறப்பான ஒன்றாகக்காணப்படாது. ஏனென்றால் அதற்கு அவர்களுடைய விசுவாசத்தினை அதாரியப்படுத்தக்கூடிய ஆற்றலுள்ளது. சமுதாயத்தைக் கட்டியெழுப்பவும் ஒருவருக்கொருவர் விசுவாசத்தில் உதவிசெய்வதற்குமே தேவன் விசுவாசிகள் மத்தியில் ஐக்கியத்தை ஏற்படுத்தினார். சகோதர விசுவாசிகளோடு சிறப்பான விதத்தில் பகிர்ந்திட முடியாத பயத்தை பிசாசு உண்டாக்கி வெற்றியை

சம்பாதித்துக்கொள்ளுகின்றான். சிலவேளைகளில் எதிரியானவன் நாம் முகங்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும் பிரச்சினையை பகிர்ந்துகொள்ளுவது மிகவும் வெட்கத்திற்குரியது எனவும் நாம் பரிசுத்தமாயிடினும் நட்பையும் மரியாதையையும் இழந்துவிடுவோம் என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளும்படி செய்கின்றான். அவன் எம்மை தனியாக நிற்கும்படிசெய்து மீண்டும் மீண்டும் அதே காரியத்தால் எம்மை சோதிக்கின்றான். அப்பொழுது நாம் பாவத்திற்கு இடங்கொடுக்கும்போது நாம் இன்னும் மோசமான நிலைக்குள்ளாகிவிடுகின்றோம்.

இங்கே சில சம்பவங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. நீங்கள் அறிந்த பலர் கருவைக் கலைத்து அதனால் குற்றமனச்சாட்சிக்குள் அகப்பட்டவர்களாய் இருப்பினும் அதைப்பற்றி கதைப்பதற்கு வெட்கப்படுகின்றனர். ஒரு சிலர் கோபத்தில் மற்றும் கடும்கோபமுள்ளவர்களாய் இருக்கின்றனர். சபைகளில் உங்களுக்கு அருகில் இருப்பவர்கள் பாலியல் சம்பந்தப்பட்ட காட்சிகளை பார்ப்பதில் சிக்குண்டு அதைச் சொல்லுவதில் தயக்கம் காண்பிக்கலாம். ஒவ்வொரு கிழமையும் சபை செயற்பாடுகளிலிருந்து வீடு திரும்பும்போது அவர்களுடைய ஆழமான காயங்கள், போராட்டங்கள், தீர்க்கப்படாத அல்லது சொல்லப்படாத பிரச்சினைகளுடன் வீடு திரும்புகின்றனர். ஏனென்றால் தொடர்ந்தும் அவர்கள் பாவத்தின், வெட்கத்தின் மற்றும் வேதனையின் சங்கிலியால் கட்டப்பட்டுள்ளனர்.

உடைக்கப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் அற்புதம் செய்ய தேவனுக்கு வேண்டியதாகவுள்ளது. மற்றும் அவர் அநேகமாக விசுவாச சமூகமான சபையில் தம்முடைய சுகத்தை கொண்டுவரும்படி செயற்படுகின்றார். சபையானது மனிதர்களுடைய திட்டமல்ல அது தேவனின் திட்டமாகும். உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவத்தில், நாம் சுதந்திரமாக நமது மன உடைவை ஒப்புக்கொள்ள முடியும். வாழ்க்கையின் சவால்கள் மற்றும் நம்மை காயப்படுத்திய அனுபவங்களையும் நாம் அறிக்கையிடலாம். தயக்கமின்றி இயேசுவிடம் நாம் சேரமுடியும்.

போதியளவு பாதுகாப்பானதும் நம் ஒவ்வொருவருக்கும் நம்முடைய உடைக்கப்பட்ட நிலையை வெளிப்படுத்தக்கூடிய ஒரு சூழலை உருவாக்குவதே விசுவாச சமூகத்தினருடைய முக்கிய இலக்காகும். உங்களது சபையில் அக்கறையுள்ள மக்களைத் தேடி அவர்களுடன் உறவுகளை கட்டியெழுப்புங்கள் என்று நான் உங்களை தைரியப்படுத்துகின்றேன். உங்களுக்கு அன்புகாட்டும் சபை இல்லாவிட்டால், அப்படிப்பட்ட சபையை தேட ஆரம்பிப்பதற்கான நல்ல தருணம் இதுவே. தேவனுடைய வார்த்தை உண்மையாக பிரசங்கிக்கப்படும், தேவனுக்கான ஆராதனை உயிரோட்டமும் உண்மையாதுமாய் அமைந்ததும், மக்கள் ஒருவருக்கொருவர் அன்புகூருபவர்களும் உதவிசெய்கின்றவர்களும் மயும் மற்றும் அங்கத்தினர்களுக்குள் தேவவல்லமையின் அடையாளம் காணப்படும் சபையை கண்டுபிடியுங்கள்.

நண்பத்துவத்தினை பெலப்படுத்தல்

நோக்கம் 3:

எமது நட்புறவை பெலப்படுத்தும்படிகளை விபரித்தல்.

மற்றவர்களோடு உறவை கட்டியெழுப்பும் வாஞ்சையுள்ள சமூகப்பிராணிகளாக தேவன் எம்மைப் படைத்துள்ளார். எம்மை தன்னந்தனி ஜீவன்களாய் படைத்திருக்கலாம் எனினும், அவர் அப்படிச் செய்யவில்லை. நமது நட்புறவையும் குடும்பத்தையும் நிலைப்படுத்த, மற்றவர்களுடன் தொடர்புபடும் அவசியமும் நான் யார் என்ற அடிப்படையிலேயே தங்கியுள்ளது. ஆகிலும் நம்முடைய உறவுகளைக் கட்டியெழுப்ப முயற்சிக்கும்போது அதற்காக நாம் போராடும் நேரங்களும் உண்டு. தனிமைப்படுத்தப்படல், தீர்க்கப்படாத சண்டைகள் அல்லது சாதாரணமான புரிந்துகொள்ளாமைகள் இவற்றால் கூட சில நேரங்களில் நம்முடைய உறவுகள் உடைந்துபோகின்றன. நம்முடைய உலகமானது கணவன் மற்றும் மனைவி, பெற்றோர் மற்றும் பிள்ளைகள், முதலாளிகள் மற்றும் தொழிலாளிகள், நண்பர்கள், அயலவர்கள், மற்றும் குடும்பங்கள் இவை போன்ற உடைக்கப்பட்ட உறவுகளால் குப்பைக் கூழமாகியுள்ளது.

நாம் விழுந்துபோன உலகத்தில் வாழ்கின்றமையே உறவுகள் உடைக்கப்படுவதற்கு அடிப்படை காரணமாகும். ஒன்று நாம் ஏதாவது தவறிழைக்கின்றோம் அல்லது மற்றவர் தவறிழைக்கின்றனர். நாம் பாவம் செய்கின்றோம், மற்றவர்களும் பாவம் செய்கின்றனர். நாம் அனைவரும் தவறு செய்கின்றோம். நாம் மற்றவர்களை புண்படுத்துகிறதுடன் தெரிந்தோ அல்லது தெரியாமலோ நாமும் புண்படுத்தப்படுகின்றோம். ஆனாலும் உறவுகளை மீண்டும் சீர்மைக்கமுடியும்.

உறவுகளை மீளமைப்பதின் படிகளில் மன்னிப்பு, நேர்மை, மென்மை மற்றும் தாழ்மை ஆகியவை உள்ளடங்கும். தாழ்மையானது மேன்மையான உறவுகளுக்கான அடிப்படை திறவுகோலாகும். வேதாகமம் தாழ்மையை அணிந்துகொள்ளும்படி நமக்கு ஆலோசனை தருகின்றது. (1 பேதுரு 5:5ஐ பார்க்க). நாம் தாழ்மையை கற்றுக்கொள்ளாத வரைக்கும் நம்மால் சிறந்த உறவுகளை ஏற்படுத்திக்கொள்ளமுடியாது.

தேவன் பெருமையுள்ளவர்களுக்கு எதிர்த்து நிற்கின்றார் தாழ்மையுள்ளவர்களுக்கோ கிருபையளிக்கின்றார் என்று வேதாகமம் நமக்கு கூறுகின்றது. கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள வேதாகம வசனங்களைக் கவனமாக வாசியுங்கள்.

- “ஆறு காரியங்களைக் கர்த்தர் வெறுக்கிறார், ஏழும் அவருக்கு அருவருப்பானவைகள். அவையாவன: மேட்டிமையானகண், பொய்நாவு, குற்றமற்றவர்களுடைய இரத்தம் சிந்துங் கை.” (நீதிமொழிகள் 6:16-17)
- “அழிவுக்கு முன்னானது அகந்தை. விழுதலுக்கு முன்னானது மனமேட்டிமை.” (நீதிமொழிகள் 16:18)

- “அகந்தையினால் மாத்திரம் வாதுபிறக்கும். ஆலோசனையைக் கேட்கிறவர்களிடத்திலோ ஞானம் உண்டு.” (நீதிமொழிகள் 13:10)
- “அகந்தை வந்தால் இலட்சையும் வரும். தாழ்ந்த சிந்தையுள்ளவர்களிடத்தில் ஞானம் உண்டு.” (நீதிமொழிகள் 11:2)
- “தாழ்மைக்கும் கர்த்தருக்குப் பயப்படுதலுக்கும் வரும் பலன் ஐசுவரியமும் மகிமையும் ஜீவனுமாம்.” (நீதிமொழிகள் 22:4)

அப்படியானால் தாழ்மை என்றால் என்ன? தாழ்மையானது தாலந்துகளை அல்லது திறமைகளை மறுத்துவிடாது; அப்படிச் செய்கின்றவர்கள் பொய்யான தாழ்மையை கடைபிடிக்கின்றனர். கிறிஸ்தவ, கோணத்திலிருந்து நோக்குமிடத்து தாழ்மையானது, மற்றவர்களை நேசிப்பதையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. தேவனில் அன்புகூறுவதும் நாம் நம்மை நேசிப்பது போல பிறனையும் நேசிக்கவேண்டும் என்பதே இயேசு எமக்களித்த இரண்டு மிகப்பெரிய கட்டளைகளாகும். நாம் தேவனையும் அயலவரையும் நேசிக்கும்படிக்கு நமது நேரத்தை செலவழிப்போமானால், கோபிப்பதற்கு நமக்கு நேரம் இருக்காது.

உறவுகளுக்குள் உண்மையுள்ள தாழ்மையே வெற்றிக்கான திறவுகோலாகும். அது நம்முடைய உறவுகளில் எவ்வாறு அதனை வெளிப்படுத்துகின்றதென்பதையும் வளர்க்கின்றதென்பதையும் நாம் நிச்சயமாக கண்டுபிடிக்கவேண்டும். தாழ்மையின் மீது கட்டியெழுப்பக்கூடியதாக நமக்கு உதவிசெய்யும் சில இன்றியமையாத சத்தியங்கள் இங்கே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

முதலாவதாக, பெருமையின் வேரை நீக்கிப்போடுவதற்கு தேவனுடைய உதவியைக்கேட்க வேண்டும். நம்மில் சிலருக்கு இது அவ்வளவு இலகுவாயிராது. தேவனோடு நமக்குள்ள முழுமையான உறவு அவருடைய உதவி நமக்கு தேவை என ஏற்றுக்கொள்ளாதவிளிர்ந்து ஆரம்பிக்கின்றது. “தேவன் பெருமையுள்ளவர்களுக்கு எதிர்த்து நிற்கிறார், தாழ்மையுள்ளவர்களுக்கோ கிருபை அளிக்கிறார்” என்று யாக்கோபு எழுதினார் (யாக்கோபு 4:6).

இரண்டாவதாக, நாம் மற்றவர்களை முழுமனதுடன் கனப்படுத்த வேண்டியவர்களாயிருக்கின்றோம். ரோமர் 12:10 கூறுகிறது, “சகோதர சிநேகத்திலே ஒருவர்மேலொருவர் பட்சமாயிருங்கள், கனம்பண்ணுகிறதிலே ஒருவருக்கொருவர் முந்திக்கொள்ளுங்கள்.” பிலிப்பியர் 2:3 கூறுகிறது, “ஒன்றையும் வாதினாலாவது வீண்பெருமையினாலாவது செய்யாமல், மனத்தாழ்மையினாலே ஒருவரையொருவர் தங்களிலும் மேன்மையானவர்களாக எண்ணக்கடவீர்கள்.”

மூன்றாவதாக, நாம் நம்முடைய பொறுப்புக்களை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். கலாத்தியர் 6:5 கூறுகிறது, “அவனவன் தன்தன் பாரத்தை சுமப்பானே.” எமது சிந்தனைக்கான, வார்த்தைக்கான, மனோபாவத்திற்கான மற்றும் நடத்தைக்கான பொறுப்பை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளாவிடால் எம்மால் பலமுள்ள, ஆரோக்கியமான உறவுகளை கட்டியெழுப்ப முடியாது. உறவுகளை கட்டியெழுப்பும் விடயத்தில் எப்பொழுதும் மற்றவர்களே அனைத்து வேலைகளையும் செய்யும்படி நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது. நாம் மற்றவர்களைக் காயப்படுத்தும்போது நம்முடையபெருமையைவிட்டுவிட்டு அவர்களிடம் மன்னிப்புக் கேட்பதற்கு துரிதப்படவேண்டும். நம்முடைய வாழ்க்கைகளில் தாழ்மை வளர்கையில் சீக்கிரமாக நம்முடைய தவறுகளை நாம் ஒப்புக்கொள்வதை காண்பதோடு நம்முடைய உறவுகளுக்குள் அழிவை ஏற்படுத்துகின்ற சேதங்களை நிறுத்தவும் முடிகின்றது. நீங்கள் உடைக்கப்பட்ட உறவை கையாள நேரிடும்போது தாழ்மையானது அத்தடையை உடைக்கும். “நான் தவறிழைத்தேன்” அல்லது “என்னை மன்னியுங்கள்” அல்லது “எனக்கு மன்னிப்புத் தாருங்கள்” என்று உங்களால் கூற முடியாவிட்டால், ஒருபோதும் நீண்டு நிலைக்கும், அற்புதமான உறவுமுறையை ஏற்படுத்திக்கொள்ள உங்களால் முடியாதுபோகும்.

நான்காவதாக, மற்றவர்களும் மனிதர்களாக இருப்பதற்கு நாம் அனுமதிக்க வேண்டும். மனிதர்கள் தவறுசெய்யக் கூடியவர்கள். சிலவேளைகளில் நாம் மனிதர்களால் முடியாத காரியங்களை அவர்களிடத்திலிருந்து எதிர்பார்க்கின்றோம். அநேக நேரங்களில் நாம் மற்றவர்களை அவர்களுடைய செயல்களைக் கொண்டு நியாயந்தீர்க்கையில் நம்மை நமது எண்ணங்களின்படி நியாயந்தீர்க்கின்றோம். எப்பொழுதும் நம்முடைய உயர் தரங்களை சந்திக்கமுடியாத மனிதர்களுக்கும் கூட நாம் இடங்கொடுக்க வேண்டும். பவுலுடைய அறிவுரையை வாசியுங்கள்: “ஒருவருக்கொருவர் தயவாயும், மனஉருக்கமாயும் இருந்து, கிறிஸ்துவுக்குள் தேவன் உங்களுக்கு மன்னித்ததுபோல, நீங்களும் ஒருவருக்கொருவர் மன்னியுங்கள்” (எபேசியர் 4:32). “மிகுந்த மனத்தாழ்மையும் சாந்தமும் நீடியபொறுமையும் உடையவர்களாய். அன்பினால் ஒருவரையொருவர் தாங்கி” (எபேசியர் 4:2). ஒருவரையொருவர் தாங்கி, ஒருவர் பேரில் ஒருவருக்குக் குறைபாடு உண்டானால், கிறிஸ்து உங்களுக்கு மன்னித்ததுபோல, ஒருவருக்கொருவர் மன்னியுங்கள்.” (கொலோசெயர் 3:13).

திருமண உறவு

நோக்கம் 4:

ஒருவர் தன்னுடைய துணையுடனான உறவை மகிழ்ச்சிகரமாக அனுபவிக்கக்கூடிய படிக்களை பட்டியற்படுத்துதல்.

திருமண உறவானது மிகவும் பரிபூரணமானதாயிருப்பினும் ஒரு சவாலானதுமான உறவாகும். அத்தால் மிகப்பெரிய சந்தோஷத்தை அல்லது மிகப்பெரிய துயரத்தை கொண்டுவரமுடியும். இப் பாடத்தை வாசிக்கும் அனைவரும் திருமணம் முடித்தவர்களல்ல என்பதை நான் அறிவேன். இன்று இல்லாவிடினும், என்றாவது நீங்கள் திருமணம் முடிப்பீர்கள். ஆகவே இந்த பாடத்தை நினைவில் வைத்திருப்பது நல்லது.

எல்லாத் திருமணமங்களும் ஒரு நிலையில் சண்டை மற்றும் வேதனையை அனுபவித்திருக்கும். திருமணமானது மலைகளையும் பள்ளத்தாக்குகளையும் உயர்வுகளையும் மற்றும் தாழ்வுகளைக் கொண்ட பயணமாகும். பிள்ளைகள் குழந்தைகளாயிருந்து வளர்ந்த நிலைக்கு வருகின்றதை காண்பிக்கும் வளர்ச்சிப்படிநிலைகளைப் போன்றே திருமணத்திலும் அதற்கொத்த விதமான வளர்ச்சிப்படிநிலைகள் காணப்படுகின்றன. ஒருநாள் எனது மனைவி ரொஹோண்டா ஒரு ஜெபத்தை செய்தாள் அது இவ்வாறாகக் காணப்பட்டது: “பிதாவே, தேவனே, எனது கணவனை புரிந்துகொள்ளத்தக்க ஞானத்தை தரும்படி ஜெபிக்கின்றேன், மன்னிக்கத்தக்க அன்பை, அவருடைய மனநிலைகளை பொறுத்துக்கொள்ளக்கூடிய பொறுமையையும் வேண்டிக்கொள்ளுகின்றேன். ஆனாலும் தகப்பனே, இன்று எனக்கு பெலனைத் தராதிருப்பீராக, ஏனெனில் எனக்கு நீர் பெலனைத் தந்தால் நான் அவர் சாகும்படி அடித்துவிடுவேன். ஆமேன்.”

திருமணத்தை வலிமைமிக்கதொன்றானதாகக் கட்டியெழுப்புவதற்கும் ஆழமான திருப்திகரமான நிலையை அடைவதற்காக தம்பதியினர் கடந்துசெல்லவேண்டிய ஐந்து விதமான படிநிலைகளைக் குறித்து மனோதத்துவ நிபுணர்கள் அடையாளங் காண்பிக்கின்றனர். (Minirth et al., Passage of Marriage).

1. முதற் படிநிலையானது “இளங்காதல்” ஆனது திருமணத்தின் முதல் இருவருட்காலப்பகுதியாகும். இதன் போது தம்பதிகள் தங்கள் திருமணத்தின் உயர்ந்த குறிக்கோள்களின் திட்டங்களை மேற்கொண்டு ஒரு அலகாக செயற்பட ஆரம்பிக்கவேண்டும்.
2. இரண்டாம் படிநிலையானது மூன்று முதல் பத்து வருடங்களை உள்ளடக்கிய காலப்பகுதியாகும். இக்காலம் “மெய் அன்பு” அதிகமாக ஏற்பட வேண்டிய காலமாகும். அங்கணமே மிகவும் ஆபத்தான படிநிலைகளில் இப்படியும் ஒன்றாகும். அநேக

திருமணங்கள் இக்காலப்பகுதியில் நிலைத்திருப்பதில்லை. இதைக் குறித்து நான் சற்றுநேரத்தில் இன்னும் அதிகமாக விளக்குகிறேன்.

3. மூன்றாம் படிநிலையானது பதினொன்று முதல் இருபத்தைந்து வருடங்களை உள்ளடக்கிய காலப்பகுதியாகும். இது “சௌகரியமான அன்பு” பகுதி என்று அழைக்கப்படும். இந்த காலப்பகுதி ஒரு ஓட்டல் சாப்பாட்டிற்கு ஒப்பிடப்படுகின்றது— பரபரப்பூட்டுகின்ற ஒன்றல்ல, ஆனாலும், சௌகரியமானது, வெதுவெதுப்பானதும் திருப்திகரமானதுமாகும். டென்வர் பல்கலைக்கழகத்தின் ஆராய்ச்சியாளர்கள் நீண்ட கால திருமணங்களை பார்க்கும்போது முதல் பத்து வருடங்களில் திருப்தியில் குறைவுற்று அதன் பின்னர் மீண்டும் சாதாரண நிலைக்கு திரும்புதாக கண்டுபிடித்துள்ளனர். இறுதியில், அந்த திருப்திகரத்தின் நிலை இளம் காதலின் காலப்பகுதியையும் மிஞ்சிச்செல்கின்றது.
4. நான்காவது படியானது “புதுப்பிக்கும் அன்பு” ஆகும். மற்றும் இது இருபத்தாறிலிருந்து முப்பத்தைந்து வருட திருமண காலப்பகுதியை உள்ளடக்குகின்றது. இது கூடு வெறுமையாதல் மற்றும் வயதாகும் பெற்றோர்களாக தவிர்க்கவியலாத இழப்புக்களை ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்யும் காலமாகும். எப்படியாயினும், இது ஒருவரையொருவர் மீண்டும் அர்பணிப்புச்செய்யும், மீண்டும் கண்டுபிடிக்கும் காலப்பகுதியாகும்.
5. ஐந்தாவதுபடியானது “அசாதாரணஅன்பு” காலப்பகுதியாகும். இது முப்பத்தாறிலிருந்து திருமண வாழ்வின் இறுதிகாலப்பகுதி வரை உள்ளடக்குகின்றது. இத்தனை வருடங்கள் திருமண வாழ்க்கையை கடந்து வந்தவர்களின் கருத்துப்படி, மெய்யாகவே இது திருமண வாழ்வின் உன்னத பகுதியாகும். “அவர்கள் இருவரும் ஒரே மாம்சமாயிருப்பார்கள்” (மத்தேயு 19:5) என்று இயேசு கூறிய ஒருவர் என்ற நிலையை சாதிப்பதற்கான நேரம் இதுவாகும்.

இரண்டாம் படியான *மெய் அன்பை* மேலும் விருத்திசெய்கையில் அநேக திருமணங்கள் உடைந்துபோகின்றது. இரண்டாம் படியில் காணப்படக்கூடிய மிகப்பெரிய வித்தியாசங்கள், அழுத்தங்கள், மற்றும் தற்காலிக பிரிவுகளான இந்த குழப்பமான அலைகளின் நடுவே எவ்வாறு பயணிப்பதென்பதை கற்றுக்கொள்ளுவது ஒரு சவாலான விடயமாகும். திருமணத்தின் இரண்டாம் படியில் நாம் எவ்வாறு பிழைத்திருக்க முடியும்?

முதலாவதாக, ஆணும் பெண்ணும் ஒருவரிலொருவர் பரஸ்பரமாக சார்ந்திருக்கும்படியாகவே படைக்கப்பட்டுள்ளனர் (ஆதியாகமம் 2:20-23ஐ பார்க்கவும்). நாம் ஒரே மாதிரியாக காணப்பட்டாலும் வித்தியாசமானவர்கள். அநேகமாக எமது வித்தியாசங்கள் ஒருவரையொருவர் கவரவேண்டும். ஒரேமாதிரியான வித்தியாசங்கள் கவரப்பட்டாலும் அவை பிரச்சினைளுக்கு ஏதுவாகவும் அமையலாம். மேலும் நாம் கவனமாயிராவிட்டால் நமது

வித்தியாசங்கள் கூட நம்மை பிரித்துவிடும். ஆதாமும் ஏவாளும் பாவஞ்செய்தபின்னர் அவர்கள் தங்களுடைய மிகவும் தெளிவான வித்தியாசங்களுடன் காணப்பட்ட சரீரத்தின் பகுதிகளை மூடிய விதம் அவர்கள் ஒருவரைவிட மற்றவர் வித்தியாசமுள்ளவர் என்பதைக் காண்பிக்கின்றதல்லவா? அவர்கள் தங்கள் நிர்வாணத்தைக் குறித்து வெட்கப்பட்டார்கள்.

போராட்டங்கள் மற்றும் வித்தியாசங்களின் உச்சகட்டநிலையில், நாம் நம்மை வெளிப்படுத்துதற்கு பயப்படுகின்றோம். ஆகவே, நாம் அமைதி, கோபம், குற்றச்சாட்டு, செயற்பாடுகள் போன்ற இன்னும் இதுபோல பலவகையான சுவர்களின் பின்னால் மறைந்துகொள்ளுகின்றோம். ஆதாம் விழுந்ததற்கு பின் செய்ததுபோல நாமும் எமது சொந்த தோல்விகளுக்கு எமது துணையை குற்றஞ்சாட்டுகின்றோம். அதன்பின்னர் முன்பு நம்மை கவர்ந்துகொண்ட எமது துணையின் வித்தியாசங்கள் இப்பொழுது எமக்கு தொல்லையாக மாறிவிட ஆரம்பித்து நம்மை பிரித்துவிடுகின்றது.

திருமணமானது பூரணமற்ற இருவரை சேர்க்கின்றது என்பது உண்மையெனினும், தேவைகள் உடைய இரு நபர்களாயிருப்பதனால், ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் சில குறிப்பிடப்பட்ட வித்தியாசங்கள் உண்டென்பதை புரிந்துகொள்வது அவசியமாகின்றது. உதாரணமாக, மனோதத்துவ ரீதியாக ஆணும் பெண்ணும் வித்தியாசம் உடையவர்களாவர். அதாவது, கர்ப்பத்திலிருக்கும் ஆண் குழந்தைகளை விட அதிகமாக பெண் குழந்தைகளின் மூளையின் இடதுபக்கப் பகுதி விருத்திசெய்யப்படுவதாக கருவில் உள்ள குழந்தைகளைக் குறித்த ஆய்வொன்றில் அறியப்பட்டது. இடப்பக்க மூளைசொற்கள் சார்ந்த செயற் திறனை பிறப்பிக்கும் இடமாகும்.

நாம் பாலினத்தாலும் வேறுபட்டவர்கள். ஒரு ஆணுடைய பாலியல் உறுப்பில் உணர்வு ஏற்படலும் நிறுத்தப்படலும் மிகவும் துரிதமாய் நடைபெறும் என்பதுடன் ஒரு பெண்ணின் பாலியல் உறுப்பு அதற்கு எதிரானதாகும். அது அதிக நேரத்தை எடுக்கின்றது. ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் உள்ள இதைவிட பெரிதான வித்தியாசங்களை உங்களால் சிந்தித்துப் பார்க்கமுடிகின்றதா?

எமது துணையுடன் சிறந்த உறவைக்கட்டியெழுப்ப உதவும் ஐந்து வித காரணிகள் கீழே தரப்பட்டுள்ளது. முதலாவது, மற்றவரோடுள்ள உறவிற்கு முழுமையான முக்கியத்துவத்தை துணைகள் கொடுக்கவேண்டும். எபேசியர் 5:25 கூறுகிறது, “புருஷர்களே, உங்கள் மனைவிகளில் அன்புகூருங்கள். அப்படியே கிறிஸ்துவும் சபையில் அன்புகூர்ந்து தம்மைத்தாமே அதற்காக ஒப்புக்கொடுத்தார்” வெளிப்படுத்தல் 2:4-5 இயேசு ஒரு சபைக்கு அறிவித்ததாவது “நீ ஆதியில்கொண்டிருந்த அன்பை விட்டாய் என்று உன்பேரில் எனக்குக் குறை உண்டு. ஆகையால் நீ இன்ன நிலைமையிலிருந்து விழுந்தாயென்பதை நினைத்து, மனந்திரும்பி, ஆதியில் செய்த கிரியைகளைச் செய்வாயாக” என்றார். இயேசுவானவர் இச்சபையிலுள்ள தமது சீடர்கள் மனந்திரும்பி தாம் முன்னர் செய்த காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென விரும்புகின்றார். அப்போது முன்னர் இயேசுவோடு காணப்பட்ட

அவர்களது அன்பு மீண்டும் கட்டியெழுப்பப்படும். இயேசு இங்கு திருமணத்தை காண்பிக்கவில்லை. ஆனாலும், திருமணமான தம்பதிகள் தங்கள் அன்பை மீண்டும் கட்டியெழுப்ப வேண்டுமெனில் இந்த நியதிகளை கைக்கொள்ளலாம்.

ஆண்கள் தங்கள் துணைவியோடு கொண்டுள்ள உறவிற்கு தங்கள் முதன்மை பட்டியலில் முதலிடத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். ஒரு கணவன் தன்னுடைய மனைவிக்கு உடைகள் வாங்கும்படி செல்ல நேரிட்டபோது இவ்வாறு கூறினார், “நான் இந்த உடைக்காககடைக்குச் செல்லப்போவதில்லை. நான் இந்த உடையை வேட்டையாடப்போகின்றேன்! அதை பின்தொடர்வேன், சுடுவேன், பொதிசெய்வேன், அதை வாகனத்திற்குள் தூக்கி எறிவேன், மீண்டும் வீட்டிற்குச் செல்வேன்.” ஆண்கள் ஆதிக்கம் செலுத்தும் சுபாவம் உடையவர்கள். காதலிக்கும் காலத்தில் அல்லது விவாகம்பண்ணவிருக்கும் காலப்பகுதியில் அந்த பெண் வெல்லப்பட்டுவிட்டாள், அத்துடன் சகலதும் முடிவிற்கு வந்துவிட்டது என அந்த ஆண் நினைத்து தன்னுடைய முதன்மை பட்டியலில் தன்னுடைய மனைவி முதலிடத்திலுள்ளாள் என்பதை காண்பிக்க வேண்டியதைக் குறித்து கவனம்செலுத்தமாட்டார்.

இதனை வாசித்துக்கொண்டிருக்கும் திருமணம் முடித்த ஆண்களே உங்கள் முதன்மை பட்டியலில் உங்கள் மனைவி எவ்விடத்தில் உள்ளதாக கூறியுள்ளாள்? அவள் உங்களது வேலையோடு போட்டியிட நேரிடுகின்றதா? அவள் உங்கள் கவனத்தைக் கவரும் பொருட்டு தொலைக்காட்சியோடு போராட வேண்டியிருக்கின்றதா? அவள் உங்களுடைய நாளை விட்டும் உங்கள் கனவுகளை விட்டும் தூரப்போனவளாக உணர்கின்றாளா? உங்கள் மனைவியுடைய அன்பைபெற்றுக்கொள்ளும் பொருட்டு நீங்கள் செய்த விடயங்களை இப்போது அவளுடைய அன்பை தக்க வைத்துக்கொள்ளும்படியாக செய்ய நேரிடும். நீங்கள் உங்கள் மனைவியுடைய உறவில் தோல்வியடைய நேரிடுகையில், மீண்டுமாக உங்களுடைய முதன்மை பட்டியலில் அவளை வைப்பதாக உணர வையுங்கள். அதை நிரூபிக்கும் பொருட்டு நீங்கள் முதலில் செய்த காரியங்களை இப்போதும் செய்யுங்கள்.

இரண்டாவதாக, தேவையற்ற புத்திமதிகளைக் கொடுக்காமல் புரிந்துகொள்ளும்படிக்கு செவிகொடுங்கள். யாக்கோபு 1:19 கூறுகிறது, “ஆகையால் என் பிரியமான சகோதரரே, யாவரும் கேட்கிறதற்குத் தீவிரமாயும், பேசுகிறதற்குப் பொறுமையாயும், கோபிக்கிறதற்கு தாமதமாயும் இருக்கக்கடவீர்கள்.” நீதிமொழிகள் 18:13 “காரியத்தைக் கேட்குமுன் உத்தரம் சொல்லுகிறவனுக்கு. அது புத்தியீனமும் வெட்கமுமாயிருக்கும்.”

பெண்களுக்கு ஆலோசனை வழங்கும் சந்தர்ப்பங்களில் தங்கள் கணவர் தங்களுக்கு செவிகொடுப்பதுமில்லை தங்களை விளங்கிக்கொள்வதுமில்லை என்ற பொதுவான குற்றச்சாட்டையே நான் கேட்டுள்ளேன். மாறாக, அவர்களுடைய கணவன்மார்கள் திகைக்கச்செய்யும் வண்ணம் “ஆனால் நான் செவிகொடுக்கின்றேன்” என்று கூறுவார்கள்.

இங்கு நடப்பது என்ன? பொதுவாக, ஒரு மனைவி தன்னுடைய பிரச்சினையை கூறும்போது அவள் அதை எவ்வாறு உணர்கின்றாள் என்பதை வெளிப்படுத்த விரும்புகின்றாள். கணவனோ விரைவாக அப்பிரச்சினையை ஆராய்ந்து தீர்த்துவிட விரும்புகின்றார். இங்கே ஆண்களுக்கான பயனுள்ள ஒரு ஆலோசனை: கணவனாக இருப்பவர் மனைவியின் எந்தவொரு பிரச்சினைக்கும் அவள் குறிப்பிட்டு கேட்டுக்கொள்ளாதவிடத்து விரைவாக தீர்வினை பெற்றுக்கொடுப்பதைத் தவிர்த்துக்கொள்ளவும். அதற்குப்பதிலாக, கணவனானவர் மனைவிக்கு செவிகொடுக்கவேண்டும். அவர் அந்த பிரச்சினையை தீர்க்கத் தேவையில்லை. மாறாக, அவளுடைய உணர்வுகளை அவன் புரிந்துகொள்கிறான் என்பதை அவள் அறியச்செய்யதலே போதுமானது. மனைவி தன்னுடைய சிறந்த நண்பனான தன்னுடைய கணவர் தான் முகங்கொடுக்கும் பிரச்சினையை அவர் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென விரும்புகிறாள்.

மூன்றாவது, துணையின் பெரும் ரசிகர்களாக இருங்கள். எபேசியர் 4:29 கூறுகிறது, “கெட்டவார்த்தை ஒன்றும் உங்கள் வாயிலிருந்து புறப்படவேண்டாம், பக்திவிருத்திக்கு ஏதுவான நல்லவார்த்தை உண்டானால் அதையே கேட்கிறவர்களுக்கு பிரயோஜனமுண்டாகும்படி பேசுங்கள்.” ஒருவேளை உங்கள் நண்பர்கள் நீங்கள் கூறுபவற்றை மட்டும் கொண்டு உங்கள் துணையை அறிந்திருப்பார்களானால் அவர்கள் என்ன நினைப்பார்கள்? துரதிர்ஷ்டவசமாக, அநேக தம்பதிகள் தங்கள் துணையை பாராட்டுவதற்குப் பதிலாக குற்றஞ்சாட்டுகிறார்கள். உங்கள் துணையிடமுள்ள சிறந்த பண்புகளை நீங்கள் மனப்பூர்வமாக பாராட்டவேண்டும். துணைவர்கள் தங்களுடைய இயலாமையில் செய்த சிறு செயலையும் பாராட்ட முயற்சிசெய்யுங்கள். அன்பை வெளிக்காட்டவும், பெற்றுக்கொள்ளவும், ஏற்றுக்கொள்ளவும் தேவன் ஏற்படுத்திய முறையாக இருப்பது பாராட்டுதலாகும்.

அடுத்த பக்கம், எதிர்மாறான விடயங்கள் உறவுகளுக்குள் ஆழமான காயங்களை ஏற்படுத்துவதோடு அவைகள் உறவுக்கு கொடியதாகவுமிருக்கக்கூடும். அற்பமாக அல்லது தாழ்த்திப் பேசுதல் போன்ற காரியங்கள் விவாகரத்துகளுக்கான காரணமாக அமைகின்றன எனதிருமணங்கள் சம்பந்தமான நிபுணர்கள் எதிர்கூவியுள்ளனர். காரணம், பாதகமான அறிக்கைகள் நேரான கருத்துக்களை விட மிகப்பெரிதான விளைவை ஏற்படுத்தக்கூடியவை என்பதாலாகும். நீங்கள் இருநூறுபேருள்ள கூட்டத்தில் பேசுகிறீர்கள் என நினைத்துக் கொள்ளுங்கள். அது நிறைவுற்றதும், நீங்கள் 199 நன்மையான கருத்துக்களையும் ஒரு தீமையான கருத்தையும் பெறுகின்றீர்கள். நீங்கள் எதில் அதிகமாக தங்கியிருக்க விரும்புவீர்கள்? அதுபோலவே, உங்கள் துணைகளுக்கும் உங்களது ஒருபாதகமான கருத்தை மூடி மறைப்பதற்கு சாதகமான நன்மையான வார்த்தைகள் அதிகம் தேவைப்படும்.

ஆகவே உங்கள் துணையை பாராட்டிய, தைரியப்படுத்திய விதங்களை மீண்டும் நினைவிற்கு கொண்டு வாருங்கள், அதன் பின்னர் அக்காரியங்களை மீண்டும் செய்யுங்கள்.

அவன் அல்லது அவளை நீங்கள் எவ்வளவு பெறுமதிமிக்கவராக எண்ணுகிறீர்கள் என்பதை வெளிப்படுத்துங்கள். உங்களது பாராட்டுதல்கள் எந்நேரத்தில் உங்கள் துணைக்கு அதிகமாக தேவைப்படுகின்றது என்பதைக் குறித்து உணர்வுள்ளவராயிருங்கள். உங்கள் நண்பர்களோடு ஒன்றுகூடியிருக்கும் நேரங்களில் உங்கள் துணையைக் குறித்து இழிவாக பேசாதிருங்கள். மாறாக, அவன் அல்லது அவளைக் குறித்து பொது இடங்களில் பெருமைபாராட்டுங்கள்.

நான்காவதாக, உங்கள் துணையை மாற்றிவிட முடியுமென வெறுமனே எண்ணாதிருங்கள். அநேக ஆண்கள் அல்லது பெண்கள் திருமணம் செய்ய எத்தனிக்கும் போது அவர்கள் துணையிடமுள்ள விசித்திரமான அல்லது தனித்தன்மை அல்லது வித்தியாசமான குணாதிசயங்களை, சினமூட்டும் நடவடிக்கைகளை என்றாவது ஒருநாள் மாற்றிவிடலாம் என நினைக்கின்றார்கள். அவைகள் எப்பொழுதாவது வெற்றியளிக்கும், அநேக நேரங்களில் அவைகள் வெற்றியளிப்பது கடினம்.

ஆகவே உங்கள் கணவனின் அல்லது மனைவியின் குறைநிறைகளை மாற்றுவதற்கு முயற்சி செய்வதை விட்டுவிட்டு அவரை அல்லது அவளை புரிந்துகொள்ள முயற்சிசெய்யுங்கள். உங்கள் துணையை நேசிப்பது உங்களது வேலையாகும்; அவரை அல்லது அவளை மாற்றுவது தேவனுடைய வேலையாகும். ஒவ்வொரு மனிதரும் தனித்துவமானவர்கள். உங்கள் துணையை மிகச்சிறப்பாக்கும் காரியங்களில் நிபுணத்துவமுள்ளவராகுங்கள். திருமணத்தில் வெற்றி தங்கியிருப்பது சரியான ஒருவரை கண்டுபிடிப்பதில் அல்ல, சரியான ஒருவராய் இருப்பதிலாகும். பிலிப்பியர் 2:4 இல் அப்போஸ்தலனான பவுல் “அவனவன் தனக்கானவைகளையல்ல, பிறருக்கானவைகளையும் நோக்குவானாக” என்று ஆலோசிக்கின்றார்.

ஐந்தாவதாக, உங்களுடைய தேவைகளை யெல்லாம் உங்கள் துணை சந்திக்கவேண்டும் என எதிர்பார்காதீர்கள். அவ்விதமாய் உங்கள் தேவைகள் அனைத்தையும் முழுமையாக சந்திக்கக்கூடிய ஒருவர் இயேசு மாத்திரமே. வேறு யாரேனும் ஒருவர் மீது அந்த பாரத்தை வைப்பது நியாயமற்றது. தேவனை ஊக்கத்துடன் தேடுங்கள்; அவரே முதன்மையானவர். தேவனுடைய திட்டப்படி உங்கள் துணைக்கு செய்வீர்களானால், அவன் அல்லது அவளுக்கு உங்கள் ஆவிக்குரிய தாகம் ஒருபோதும் பயமுறுத்துவதாக அமையாது. மேலதிகமாக, நீங்கள் ஆழமாக தேவனை நேசிக்கும்போது, உங்கள் துணையின் மீதுள்ள அன்பு நல்லதாக மாறும்.

முடிவுரை

எமது வாழ்வில் ஏற்படும் ஒவ்வொரு வெற்றிகளும் தோல்விகளும் எமது உறவு முறையை அடிப்படையாகக்கொண்டு அமைந்துள்ளது. தவறான ஒரு நபருடனான உறவு உங்களை அழித்துவிடக்கூடும். ஒரு கூட்டத்தில் பேச்சாளர் ஒருவர் இவ்வாறு கூறினார் “தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிக்க நினைத்தால், அவர் ஒரு நபரை உங்கள் வாழ்வில் ஏற்படுத்துவார். சாத்தான் உங்களை அழிக்க நினைத்தால், அவன் ஒரு நபரை உங்கள் வாழ்வில் ஏற்படுத்துவான்.” எமது உறவுகள் தொடர்பான ஆழமான அறிவை பெற்றுக்கொள்ளும்படியாக நாம் பரிசுத்த ஆவியானவரைச் சார்ந்துகொள்ளவேண்டும். ஆகவே, மனிதர்கள் கொண்டுள்ள அடிப்படை உணர்வுத் தேவைகளை அறிந்துகொள்ளுங்கள். உடைவு உங்கள் வாழ்க்கையில் பாதிப்பை ஏற்படுத்திய இடத்தை கண்டுபிடியுங்கள் அத்துடன் உங்கள் நம்பிக்கைக்காகவும் சுகத்திற்காகவும் கிறிஸ்துவை நோக்கிப்பாருங்கள். உங்கள் சகல நண்பத்துவத்தினையும் பலமுள்ளதாக்கவும் விருத்திசெய்யும் பொருட்டு தொடருங்கள். உங்களுக்கு நெருக்கமானவர்களாகிய உங்கள் கணவன் அல்லது மனைவி, பிள்ளைகள் மற்றும் பெற்றோர்களிடத்தில் உங்கள் கூர்ந்த கவனத்தை செலுத்துங்கள்.

குறிப்புப் பட்டியல்

Minirth, Frank & Mary Alice, Brian & Deborah Newman, and Robert & Susan Hemfelt.

“Passages of Marriage: Five Growth Stages.” Marriage

Missions. http://www.marriagemissions.com/marriage_matters/passages.php (accessed May 2, 2006).